

Нуржинська А. В., старший викладач
НаУКМА (м. Київ)

ОСНОВНІ ПОТИРІЧЧЯ У ПРОЦЕСІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСНОВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗІ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В УКРАЇНІ

Дистанційна освіта зараз є однією з форм навчання, яка найбільш інтенсивно розвивається. Сьогодні ми є свідками справжньої революції в світовій освіті. Восени 2011 року Стенфордський університет запропонував всім бажаючим безкоштовно три своїх курси через мережу Інтернет. Лише в одному з цих курсів тоді взяло участь близько 160 тисяч студентів зі 190 країн світу. На червень 2014 року в світі існувало вже близько 2600 таких курсів – 327% зростання порівняно з 2013. Масові онлайн-курси створюють десятки провідних університетів по всьому світу, а такі країни як Франція, Китай та Йорданія заснували національні платформи онлайн-навчання [4].

Така динаміка розвитку європейської освіти вимагає постійного вдосконалення та модернізації вітчизняних методик та форм викладання. В умовах формування системи безперервної освіти, дистанційне навчання стає оптимальною формою навчання та професійної підготовки.

Формування сучасного прогресивного фахівця не можливе за умов нехтування сучасними педагогічними технологіями. Базуючись на успішному світовому досвіді, особливу увагу варто звернути на вітчизняну дистанційну освіту та її місце у загальній системі вищої освіти в Україні та поставити собі за мету пошук нових підходів до удосконалення навчального процесу через запровадження нових технологій дистанційного навчання.

Педагогіка дистанційної освіти ґрунтується на використанні інформаційних технологій. Заснована на різних ресурсах, педагогіка дистанційної освіти дозволила наблизити навчальні заклади до слухачів; освіта стала більш мобільною і доступною. Під дистанційною освітою, як і під освітою в традиційній формі, мається на увазі передача знань від педагога до учнів. Проте основним фактором успіху при дистанційній формі отримання освіти є особиста продуктивність того, хто навчається [1].

Під дистанційним навчанням розуміється «індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій» [3].

Варто зазначити, що у наукових працях зустрічається велика кількість визначень поняття «дистанційне навчання», що характеризує різні підходи до його розуміння. Найбільш поширеним є визначення дистанційного навчання як особистісної продуктивної діяльності студента, що вибудовується за допомогою сучасних засобів телекомунікацій. Науковці доводять, що особистісний і телекомунікаційний характер навчання – основні ознаки

дистанційного навчання (В. Биков, В. Кухаренко, В. Трайнев, Є. Полат, П. Стефаненко, А. Хуторской та ін.) [4].

Важливо зазначити, що значний внесок у вивчення питань системи дистанційного навчання також належить таким педагогам, як: С. Батишев, І. Бех, Є. Бондаревська, М. Жалдак, О. Кирсанов, Ч. Куписевич, І. Огородніков, О. Пехота, П. Сікорський та інші; та психологам: Б. Ананьєв, Г. Балл, Л. Виготський, Д. Ельконін, О. Кульчицька, О. Леонтєв, О. Машбиць, Н. Менчинська, В. Моляко, К. Платонов, Л. Рубінштейн та інші [2]. Проте жодне дослідження не було сфокусованим на вивченні особливостей дистанційного навчання майбутніх фахівців зі зв'язків з громадськістю, що робить дану працю особливо актуальною.

Серед закордонних досліджень особливу увагу звернемо до дисертаційну роботу Марти Хенкель (Martha Henkell) «Оцінка дистанційного навчання: студентські перспективи», присвячену питанням дистанційної освіти [6]. Автор доходить цікавого висновку, що основною перешкодою на шляху впровадження такого прогресивного підходу все ж залишається бюрократична машина та замкнутість освітнього циклу.

Таким чином, світовий досвід підтверджує, що дистанційна освіта є на сьогоднішній день одним з нових і перспективних способів навчання в Україні. Яскравим прикладом ефективного використання онлайн-інструментів для дистанційного навчання в Україні стала освітня онлайн-платформа Prometheus, що зібрала понад 150 000 слухачів, з яких майже 10% успішно закінчили один із запропонованих курсів [5], що дає можливість дійти висновку – перспектива розвитку дистанційного навчання в Україні зростає з кожним днем.

1. Агапонов С. В. Средства дистанционного обучения. Методика, технология, инструментарий / С. В. Агапонов и др. // Серия «Мастер решений». – СПб. : БХВ-Петербург, 2003. – 336 с.

2. Малярчук О. В. Викладач в системі дистанційного навчання / О. В. Малярчук // Педагогічний процес: теорія і практика : зб. наук. праць. – К. : Вид-во ЕКМО, 2009. – Вип. 2. – С. 169–178.

3. Наказ про затвердження Положення про дистанційне навчання від 25.04.2013 № 466. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13?nreg=z0703-13&find=1&text=%B3%ED%F2%E5%F0%ED%E5%F2&x=0&y=0>.

4. Рябченко І. М., Говоров П. П., Карпенко М. Ю. Дистанційна освіта – прогресивна технологія в системі заочного навчання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://anvou.org.ua/index.php?module =pagemaster&PAGE_user. – Назва з екрана.

5. Старт проекту «Prometheus». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prometheus.org.ua/prometheus-start/>. – Назва з екрана.

6. Henkell M. Evaluating Distance Education: The Student Perspective / Martha Henkell // A Dissertation Presented to The Faculty of the Graduate School At the University of Missouri. – Columbia, May 2007. – 285 p.